

Gerechthof Amsterdam zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy rozporządzenie (WE) nr 2086/97 Komisji z dnia 4 listopada 1997r. ⁽¹⁾ i rozporządzenie (WE) nr 2261/98 Komisji z dnia 26 października 1998r. ⁽²⁾, obydwie zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej są ważne w zakresie, w którym rozporządzenia te przewidują, że pozycja 8543 89 79 Nomenklatury Scalonej obejmuje karty dźwiękowe opisane w punkcie 2.3?

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z dnia 14 listopada 1997 r., str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z dnia 30 października 1998 r., str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Gerechthof te Amsterdam z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie Compaq Computer International przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst – Douandedistrict Arnhem

(Sprawa C-306/04)

(2004/C 228/62)

Dnia 19 lipca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Gerechthof te Amsterdam, wydanego dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie Compaq Computer International przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst – Douandedistrict Arnhem

Gerechthof te Amsterdam zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy w przypadku przywozu komputerów, w których sprzedawca zainstalował systemy operacyjne należy doliczyć do wartości transakcji sprzedaży komputerów zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. b) Kodeksu Celnego ⁽¹⁾ wartość oprogramowania, udostępnionego nieodpłatnie sprzedawcy przez kupującego, jeśli jego wartość nie jest ujęta w wartości transakcji sprzedaży?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z dnia 19 października 1992 r., str. 1.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-310/04)

(2004/C 228/63)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii

Europejskiej przez Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez Pana Miguela Muñoz Péreza, Abogado del Estado, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności rozdziału 10 bis tytułu IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, dodanego art. 1 ust. 20 rozporządzenia Rady WE nr 864/2004, zmieniającego i dostosowującego rozporządzenie Rady WE nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾ w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji,

— obciążenie kosztami Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

— pogwałcenie przez Radę postanowień Traktatu lub przepisów dotyczących jego wykonania, poprzez naruszenie pkt 3 Protokołu nr 4 stanowiącego załącznik do Aktu dotyczącego przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich, jako że nowy art. 110b Rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r., wprowadzony Rozporządzeniem nr 864/2004, nie przewiduje pomocy w stosunku do produkcji bawełny.

— naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, polegające na tym, że Rada nie uzasadniła wyboru, w nowym art. 110 b Rozporządzenia nr 1782/2003, fazy otwarcia torebek nasieniowych jako momentu decydującego o przyznaniu pomocy.

— nadużycie władzy polegające na tym, że Komisja posłużyła się uprawnieniem przysługującym jej na podstawie pkt 6 wyżej cytowanego Protokołu nr 4, to znaczy przewidzianą w nim procedurą przystosowania systemu pomocy w stosunku do produkcji bawełny, w innym celu, niż zostało to tamże przewidziane.

— pogwałcenie Traktatu lub przepisów dotyczących jego wykonania w ten sposób, że Rada ustanawiając zaskarżone przepisy naruszyła podstawowe zasady prawa wspólnotowego: zasadę proporcjonalności, jako że środki prawne reformujące system pomocy w sektorze bawełny jednoznacznie pozostają w sprzeczności z celami wyznaczonymi przez samą Radę, a ponadto istniały inne, mniej uciążliwe, środki umożliwiające osiągnięcie przedmiotowych celów; a ponadto zasadę zaufania co do prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. 161 z dnia 30.4.2004 r., str. 48. Korekta błędów zawartych w rzezonym rozporządzeniu znajduje się w Dz.U. L 206 z dnia 9.6.2004 r., str. 20.